

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Cob/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118215406
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zol'áková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118215406.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zol'ákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: DS service, s. r. o., so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 36 842 303, právne zastúpený: JUDr. Branislav Kahanec, advokát, so sídlom Vajanského 33, 080 01 Prešov, IČO: 42084792, proti žalovanému: PHARMACY - MI, spol. s r.o., so sídlom Čapajevova 23, 080 01 Prešov, IČO: 36 709 506, právne zastúpený: JUDr. Lýdia Farbakyová, advokátka so sídlom Floriánova 12, 080 01 Prešov, IČO: 37783319, o zaplatenie 419,19 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 24Cb/236/2018-248 zo dňa 13. septembra 2019, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Priznáva žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 419,19 eur, ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou podanou elektronicky dňa 30.10.2018, doručenou tunajšiemu súdu dňa 5.11.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 21 428,85 eur s príslušenstvom. V podanej žalobe tvrdil, že jeho právny predchodca spoločnosť T. A. A., E..L., L. L. T. X/A, XXX XX F., K.Č XX XXX XXX dodal žalovanému tovar (lieky, zdravotnícke pomôcky a iný zdravotnícky materiál) v hodnote 21 428,85 eur, žalovaný mu však za dodaný tovar nezaplatil. Ako dôkaz na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil faktúry s expedičnými listami, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 1.10.2018 s doručenkou, podacie hárky a predžalobnú výzvu zo dňa 10.10.2018 spolu s ePodacím hárkom.

3. Podaním zo dňa 28.11.2018 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie celej istiny vo výške 21 428,85 eur a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Uviedol, že žalovaný uhradil celú istinu dňa 8.11.2018, resp. 19.11.2018, teda po podaní žaloby, naďalej však trvá na zaplatení úrokov z omeškania, ktoré po kapitalizovaní predstavujú sumu 419,19 eur.

4. Okresný súd Prešov vo veci vydal dňa 23.1.2018 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 419,19 eur, po podaní odôvodneného odporu zo strany žalovaného v zákonnej lehote bol však vydaný platobný rozkaz zrušený.

5. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Tvrdil, že žaloby nie je jasné, ako žalobca dospel k úrokom vo výške 419,19 eur. Poukázal na skutočnosť, že žalobca mal vedomosť o tom, že žalovaný si svoje záväzky voči žalobcovi postupne plní, preto podanie žaloby považuje za nekorektné. K nároku žalobcu na náhradu trov konania uviedol, že trovy konania neboli vynaložené účelne, nakoľko právny zástupca podal veľké množstvo žalôb s podobným obsahom, teda trovy žalobcom vyčíslené v súvislosti so zastúpením žalobcu advokátom je potrebné považovať za neúčelné a nadbytočné, nakoľko v danom prípade sa jedná o typovo rovnakú vec po skutkovej a právnej stránke. Náhrada trov konania podľa jeho názoru nemá smerovať k potrestaniu neúspešného účastníka, ale k tomu, aby úspešnej strane boli kompenzované náklady potrebné k účelnému uplatneniu alebo bráneniu práva. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil oznámenie o postúpení pohľadávky a výpis z bankového účtu žalovaného.

6. Vec právne posúdil podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podľa § 261 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podľa § 409 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podľa § 324 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, podľa § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podľa § 369 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., podľa § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, podľa § 407 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník. Konštatoval, že dlžník nemá povinnosť, ale ani právo zisťovať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky (Najvyšší súd SR sp. zn. 1Obo/1/2009).

7. V predmetnej právnej veci bolo nesporné, že právny predchodca žalobcu dodal žalovanému tovar v hodnote 21 428,85 eur a žalovaný mu za tento tovar nezaplatil v dohodnutej trojmesačnej lehote splatnosti.

8. Sporná bola aktívna legitímácia žalobcu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Sporné bolo aj to, či žalobca postupoval korektne, keď podal žalobu, hoci žalovaný si svoje záväzky voči právnomu predchodcovi postupne plnil.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná. Žalovaný nezaplatil cenu za dodaný tovar, následkom čoho právny predchodca žalobcu ako postupca postúpil pohľadávku na súčasného žalobcu ako postupníka. Zmluvu o postúpení pohľadávok posúdil súd prvej inštancie ako platnú, pričom vychádzal z toho, že zmluva jasne vymedzuje postúpenú pohľadávku, postupcu, postupníka, dlžníka. Hoci jednotlivé prílohy zmluvy nie sú očíslované, ani každá strana samostatne podpísaná, konkrétne faktúry sú jednoznačne identifikovateľné a potvrdzuje to aj oznámenie právneho predchodcu žalobcu o postúpení pohľadávky.

10. Aktívna legitímácia súčasného žalobcu je teda preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok s prílohou, v ktorej sú uvedené faktúry, ktoré žalovaný nezaplatil pôvodnému žalobcovi v stanovenej lehote splatnosti, v spojení s oznámením pôvodného žalobcu o postúpení pohľadávky, ako aj s návrhom pôvodného žalobcu na zmenu strany sporu.

11. Právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky, list s oznámením sa dostal do dispozície žalobcu dňa 8.10.2019, žalovaný však využil na prevzatie zásielky až posledný deň odbernej lehoty a dlžnú sumu zaplatil priamo postupcovi, hoci o postúpení pohľadávky mal vedomosť. Postupca však v tom čase už nebol vlastníkom pohľadávky, preto uhradené sumy vrátil na účet žalovaného. Žalovaný v spore nepreukázal, že žalobca vedel o tom, že žalovaný už platil postupcovi. Následne žalobca podal žalobu o zaplatenie 21 428,85 eur, žalovaný po podaní uhradil istinu dlžnej sumy, teda čiastočne plnil svoj záväzok a toto plnenie má účinky uznania zvyšku dlhu.

12. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania žalovaného bola vo výške 0%, výška úrokov z omeškania v obchodnoprávnom spore predstavuje hodnotu 9%.

13. Žalovaný bol v omeškaní so zaplatením faktúry č. XXXXXXXX na sumu 2018,45 eur od 6.8.2018 do 7.11.2018 (výška úroku z omeškania 47,47 eur), faktúra č. XXXXXXXX na sumu 2 984,03 eur od 13.8.2018 do 7.11.2018 (výška úroku z omeškania 64,01 eur), faktúra č. XXXXXXXX na sumu 2 438,76 eur od 20.8.2018 do 7.11.2018 (výška úroku z omeškania 48,10 eur), faktúra č. XXXXXXXX na sumu 1 699,65 eur od 15.8.2018 do 7.11.2018 (výška úroku z omeškania 35,62 eur), faktúra č. XXXXXXXX na sumu 4646,78 eur od 22.8.2018 do 7.11.2018 (výška úroku z omeškania 89,37 eur), faktúra č. XXXXXXXX na sumu 2,79 eur od 22.8.2018 do 7.11.2018 (výška úroku z omeškania 0,05 eur), faktúra č. XXXXXXXX na sumu 2315,43 eur od 25.8.2018 do 7.11.2018 (výška úroku z omeškania 42,81 eur), faktúra č. XXXXXXXX na sumu 40,85 eur od 25.8.2018 do 7.11.2018 (výška úroku z omeškania 0,75 eur), faktúra č. XXXXXXXX na sumu 357,38 eur od 5.9.2018 do 18.11.2018 (výška úroku z omeškania 6,60 eur), faktúra č. XXXXXXXX na sumu 1 922,79 eur od 1.9.2018 do 7.11.2018 (výška úroku z omeškania 32,71 eur), faktúra č. XXXXXXXX na sumu 2 786,74 eur od 7.9.2018 do 18.11.2018 (výška úroku z omeškania 50,16 eur), faktúra č. XXXXXXXX na sumu 185,20 eur od 7.9.2018 do 18.11.2018 (výška úroku z omeškania 3,33 eur), kapitalizované úroky z omeškania predstavujú sumu spolu 419,19 eur.

14. Zo všetkých uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 419,19 eur.

15. Podľa § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40,- eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

16. Žalobca si v podanej žalobe uplatnil aj nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a keďže bolo preukázané, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, súd mu tento nárok priznal vo výške 40,- eur ustanovenej nariadením vlády SR.

17. Žalobca žiadal, aby mu súd v prípade úspechu priznal 100% nárok na náhradu trov konania, žalovaný žiadal, aby súd pre prípad úspechu žalobcu o trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP s tým, že za dôvody hodné osobitného zreteľa považuje to, že trovy neboli účelne vynaložené.

18. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, aby trovy konania neboli úspešnému žalobcovi priznané. Rovnako žalovaný neuviedol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, prečo nezaplatil žalobcovi vystavené faktúry trojmesačnej lehoty splatnosti. Už v prvý deň omeškania so zaplatením vystavených faktúr si žalovaný musel byť vedomý toho, že veriteľ môže voči nemu podať žalobu, ktorou si okrem dlžnej sumy bude nárokovať zaplatenie úrokov z omeškania a trov konania vo výške úmernej k dlžnej sume. Žaloba bola podaná dôvodne, žalobca sa legitímne nechal zastupovať právnym zástupcom realizujúc svoje právo na súdnu ochranu. Časť dlžnej sumy bola uhradená po podaní žaloby, ostávajúca suma príslušenstva nebola uhradená, úkony právneho zástupcu žalobcu boli vykonané účelne a priamo úmerne k účelovej procesnej obrane žalovaného. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania sa neriadí zásadou potrestania dlžníka, ale zásadou úspechu sporovej strany, navyše sa nejedná o spotrebiteľský spor.

19. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Namietal, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal so všetkými námietkami a dôvodmi, na ktoré žalovaný poukazoval vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 31.5.2019, ktorého prílohou bola zmluva o postúpenie pohľadávky, ktorú pôvodný veriteľ (postupca) T. A. A., E..L.. uzatvoril dňa 24.9.2018 s terajším žalobcom ako postupníkom. V tomto vyjadrení poukazoval na neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 24.9.2018 medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a novým veriteľom ako postupníkom a žalobcom v tomto konaní, a to s poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka, keďže mal za to, že v zmluve o postúpenie pohľadávky zo dňa 24.9.2018 absentuje dostatočná, určitá a zrozumiteľná špecifikácia postupovanej pohľadávky a určitá a zrozumiteľná špecifikácia dlžníka voči, ktorému vznikla postupcovi pohľadávka a v akej výške táto pohľadávka postupcovi vznikla. V priebehu celého konania poukazoval na to, že nie je a nemôže byť na základe absolútne neplatnej zmluvy o postúpenie pohľadávky daná aktívna legitímácia žalobcu byť stranou v spore. Poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý opakovane konštatoval, že ak všeobecný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nedá odpovede na zásadne otázky podstatné pre rozhodnutie veci a nevysporiada sa so zásadnou argumentáciou sporovej

strany, je takéto rozhodnutie nezlučiteľné s ústavne garantovaným právom na súdnu a inú právnu ochranu uvedenú v čl. 46 ods. 1, resp. správou na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru (viď I. ÚS 317/2015, II. ÚS 578/2015, III: ÚS 627/2015). Za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje podľa rozhodovacej činnosti Ústavného súdu aj situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, keď v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo pokiaľ ich strana namietala, no napriek tomu ich všeobecný súd náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil bez toho, že by napríklad dostatočným spôsobom odôvodnil ich bezvýznamnosť i irelevantnosť. Pokiaľ všeobecný súd takto postupuje, dopúšťa sa i ľubovôle zakázanej v čl. 2 ods. 2 ústavy (nález Ústavného súdu z 3.10.2012 sp. zn. I. ÚS 33/2012). Ak keď súd prvej inštancie v bode 32. odôvodnenia uviedol, že zmluvu o postúpení pohľadávok posúdil ako platnú, pričom vychádzal z toho, že zmluva jasne vymedzuje postúpenú pohľadávku postupcu postupníka dlžníka. Žalovaný sa domnieva, že tento právny záver súdu nie je správny. Zdôraznil, že až relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Toto relevantné oznámenie postúpenie pohľadávky zo strany postupcu znamená, že dlžník sa o postúpení pohľadávky musel aj dozvedieť, a teda ak je oznámenie o postúpení pohľadávky oznamované písomne, ak k tej danej veci musí mu byť takéto oznámenie doručené. Právny účinky postúpenia pohľadávky aj voči dlžníkovi nastanú až okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpenie pohľadávky a teda žalovaný preukázal súdu, že skutočne k relevantnému oznámeniu postúpenia pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa ,t.j. postupcu došlo až dňa 25.10.2018. Trval na to, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, pretože vymedzená pohľadávka je v zmluve o postúpení pohľadávky vo výške 2.314.628,64 eur bez toho, aby zo zmluvy vyplývala výška konkrétnej pohľadávky voči žalovanému ako dlžníkovi postupovanej nad postupníka, t.j. voči konkrétnemu dlžníkovi. Takáto zmluva o postúpení pohľadávky nemôže byť považovaná za platnú, hoci sa zmluva v čl. 2 odvoláva na prílohu č. 1, v ktorej mali byť jednotliví dlžníci identifikovaný uvedením jednotlivých neuhradených faktúr. V prílohe č. 1, na ktorú odkazuje zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 24.9.2018 nie je účastníkmi zmluvy o postúpení pohľadávky, t.j. postupcom a postupníkom podpísaná, nie je ani datovaná a nie je jej neoddeliteľnou súčasťou. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky (bez uvedenia, ktorej zmluvy o postúpenie pohľadávky sa príloha týka) nevplýva určitosť písomného prejavu vôle zmluvných strán - postupcu a postupníka, keďže sa z tejto prílohy ani nedá vyvodiť záver, či vôbec predmetné pohľadávky špecifikované faktúrami postupoval postupca (nikým, ani postupcom ani postupníkom príloha nepodpísaná) postupníkovi ako novému veriteľovi, tento prejav vôle nie je dostatočne určitý, aby nevzbudzoval dôvodné pochybnosti o jeho obsahu, teda o tom, ktorá konkrétna pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi (žalovaného v tomto konaní) bola postúpená z postupcu T. A. A., E..L. na postupníka DS service, s.r.o. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že ak postúpenie pohľadávky oznámil dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky. Poukázal na závery rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/140/2015 zo dňa 27.6.2016, z ktorého vyplýva, že z ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je možno činiť záver, že „dlžník sa v takomto prípade nemôže dovoliť neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej existencie. V spore o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, resp. o jej splnenie kedy postúpená pohľadávka nie je ešte uhradená (v danom prípade ide o spolu zaplatenie úrokov z omeškania), je však súd povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti (ex officio), a to bez návrhu strán sporu ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu ak vyjdú v konaní najavo“. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z toho dôvodu navrhuje, aby súd druhej inštancie rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, alebo aby tento rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania.

20. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že k okamihu (účinkom) doručenia oznámenia postúpenej pohľadávky je rozhodujúce to, či sa účinky doručenia zásielky spájajú už s okamihom jej dôjdenia do dispozičnej sféry adresáta alebo až okamihom faktického prevzatia zásielky (a to aj v rámci odbernej lehoty). Poukázal na to, že účinnosť adresovaných hmotnoprávných úkonov je v oblasti súkromného práva viazaná na okamih kedy prejav vôle dôjde do dispozičnej sféry adresáta (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti upriamil pozornosť na uznesenie Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/73/2016 zo dňa 31.1.2018 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R85/2018, ktorého právna veta znie: „Ak bola výpoveď zmluvy doručovaná poštou pre začatie plynutia výpovednej doby je rozhodujúci deň, kedy bolo oznámenie o uložení doručovanej zásielky na pošte vhoďené do poštovej schránky adresáta bez ohľadu na to, kedy si adresát uloženú zásielku na pošte vyzdvihol“. Citované rozhodnutie možno analogicky použiť aj v súvislosti s okamihom, kedy sa žalovaný v predmetnom civilnom sporovom konaní dozvedel (resp. objektívne mohol dozvedieť) o postúpení pohľadávky z postupcu na postupníka (žalobcu). V tejto súvislosti poukázal aj na odborný článok JUDr. Tomáša Čentíka s názvom Doručovanie hmotnoprávnych úkonov (fikcia doručenia), v ktorom autor uvádza: „Teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia (perfektnosti) prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Dôjdením do sféry vplyvu príjemcu sa rozumie napríklad vhoďenie listu do schránky príjemcu alebo dôjdenie mailu na mailovú adresu príjemcu, ak príjemca dal v zmluve najavo, že písomnosti možnosť posilať aj elektronicky. Rozhodujúce je objektívne hľadisko (t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle) nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil.“ Vo vzťahu doručovania oznámenia o postúpení pohľadávky odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 20.5.2019, v ktorom poukázal na účelové preberanie zásielok žalovaným. K platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.9.2018 uviedol, že s poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka procesná obrana žalovaného založená na neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky už zo spomínaného dôvodu je nedôvodná. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 24.9.2018 spĺňa všetky formálne náležitosti, ktoré Občiansky zákonník na platnosť takejto zmluvy ustanovuje. Podobná špecifikácia s označením faktúry dlžnej sumy splatnosti a dlžníka je uvedená v prílohe predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Požiadavka žalovaného aby bola príloha zmluvy o postúpení pohľadávky samostatne datovaná podpísaná a číslovaná nenachádza oporu v žiadnom všeobecne záväznom právnom predpise. Tak postupca ako aj postupník si boli vedomí toho, že postupca odplatne postupuje na postupníka pohľadávkou, a to v súlade s čl. 1 a čl. 2 zmluvy o postúpení pohľadávky. Tomuto ich presvedčeniu zodpovedalo jazykové vyjadrenie predmetu zmluvy vôľa zmluvných strán, ktorá bola v zhode s jazykovým prejavom, následne správanie zmluvných strán. Predmet zmluvy je tak aj s prihliadnutím na samotný text zmluvy v spojení s jej prílohou jasný, určitý a zrozumiteľný. Vôľa zmluvných strán bola v súlade s jazykovým prejavom. Predmet zmluvy je vymedzený jasne, určito a zrozumiteľne. Uviedol, že aj táto odvolacie námietka je nedôvodná. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/28/2013 zo dňa 20.8.2014, v ktorom sa uvádza: „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnuté v základnom práve na súdnu ochranu) podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (napr. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, III. ÚS 153/07). Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutia správneho orgánu vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Aj keď s ohľadom na judikatúru ESLP nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníkov konania, súdne rozhodnutia musia byť odôvodnené a musia obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené strany, ktoré uviedli k rozhodnutiu. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nie len odkazovať na určité časti zákonov (napr. rozsudok ESLP Ruiz Torija proti Španielsku z 9.12.1994). Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu ochranu). Rovnako tak právo na primerané odôvodnenie súdneho rozhodnutia nevyžaduje, aby na každý argument účastníka konania, a to aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/106/2010 zo dňa 15.7.2010). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

21. Žalovaný k písomnému vyjadreniu žalobcu predložil svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol, že Občiansky zákonník pri úprave postúpenia pohľadávky myslí na to, že okamihom, kedy bude dlžník o postúpení pohľadávky vyzozumený nastanú právne účinky postúpenia pohľadávky aj voči dlžníkovi a tým je založená povinnosť dlžníka s právnymi účinkami plniť pohľadávku novému veriteľovi. Pokiaľ sa tok nestane, t.j. pokiaľ dlžníkovi nebude doručené oznámenie o postúpení pohľadávky dlžník sa zbaví svojho záväzku plnením pôvodnému veriteľovi. Podľa jeho názoru nemožno vychádzať z fikcie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky, pretože až okamihom prevzatia oznámenia postúpenia pohľadávky sa dlžník skutočne dozvie komu a v akej výške postupca, t.j. pôvodný veriteľ, postúpil pohľadávku

a v akej výške túto pohľadávku postúpi postupníkovi ako novému veriteľovi. Ak žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 4Cbdo/73/2016, tak toto rozhodnutie rieši úplne inú právnu situáciu, a to plynutie výpovednej doby nastávajúce po doručení výpovede. Naďalej zotrval na svojom tvrdení, že zmluva o postúpení pohľadávky nie je platným právnym úkonom. Ak je vykonaná špecifikácia v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky, na ktorú sa zmluva odvoláva, v každom prípade by mala takáto príloha minimálne mať očíslované jednotlivé strany a mala by byť taktiež účastníkmi zmluvy podpísaná a datovaná.

22. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP) Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

23. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

24. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd konštatuje, že sa podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

26. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným správnym právnym posúdením, to či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II.ÚS 78/05).

27. Žalobca namietal, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva v nesprávnom právnom posúdení. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorých zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a zo zistených skutkových zistení správne vyvodil právny záver. Na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušný právny predpis. Ak súd prvej inštancie nerozhodol podľa predstáv žalobcu, neznamená ešte, že vec nesprávne právne posúdil. Žalobca ani v odvolaní konkrétne neuviedol, v čom vidí nesprávne právne posúdenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, to všetko s prihliadnutím

na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

28. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo skutkových zistení správne vyvodil správny právny záver.

29. Podľa § 261 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 409 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu huteľnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

31. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

32. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

33. Podľa § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

34. Podľa § 369 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

35. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

36. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

37. Podľa § 524 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

38. Podľa § 526 odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

39. Podľa § 526 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

40. Podľa § 407 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku.

41. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť T. A. A., E..L.. dodal žalovanému tovar (lieky, zdravotnícke pomôcky a iný zdravotnícky materiál) v hodnote 21 428,85 eur, žalovaný mu však za dodaný tovar nezaplatil. Ako dôkaz na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil faktúry s expedičnými listami, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 1.10.2018 s doručenkou, podacie hárky a predžalobnú výzvu zo dňa 10.10.2018 spolu s ePodacím hárkom.

42. Podaním zo dňa 28.11.2018 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie celej istiny vo výške 21 428,85 eur a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Uviedol, že žalovaný uhradil celú istinu dňa 8.11.2018, resp. 19.11.2018, teda po podaní žaloby, naďalej však trvá na zaplatení úrokov z omeškania, ktoré po kapitalizovaní predstavujú sumu 419,19 eur.

43. Odvolací súd nemá pochybnosti o platnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky z 24.9.2019, ktorá má všetky náležitosti určitého a zrozumiteľného právneho úkonu v zmysle § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka (§ 1 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka) a neplatnosť takejto zmluvy z dôvodu nejasnosti, nekonkrétnosti, či neurčitosti nemožno vyvodiť ani zo skutočností, že integrálnou súčasťou tejto zmluvy bola príloha č. 1 s náležitou špecifikáciou jednotlivých pohľadávok a adresnosťou jednotlivých dodávok. Túto neplatnosť zmluvy nemožno vyvodiť ani z okolností, že v zmluve bola uvedená globálna suma predstavujúca celkovú čiastku 2.314.628,64 eur, nakoľko bližšia špecifikácia čiastkových pohľadávok je uvedená v predmetnej prílohe. Okolnosť, že táto príloha nie je očíslovaná alebo datovaná a podpísaná zmluvnými stranami nemôže mať za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky (vrátane predmetnej prílohy), pretože so zreteľom na všetky okolnosti, ktoré boli v tomto konaní zistené, je nepochybné, že ide o prílohu k zmluve z 24.9.2018 o postúpení pohľadávky a sú zrejme aj konkrétnosti, ktoré sa týkajú žalovaného, teda dlhov vyplývajúcich z neuhradených faktúr za dodané lieky a zdravotnícky materiál.

44. Súd prvej inštancie všetky tieto okolnosti správne zistil v rovine úrokov z omeškania, ktoré boli ustálené na sumu 419,19 eur. Pôvodne žalovaná istina v sume 10.126,34 eur bola pred doručením žaloby žalovanému vzatá späť (§ 145 ods. 3 CSP).

45. Samotný žalovaný výšku dlžných úrokov z omeškania nespochybnil, pričom v zmysle vyššie uvedeného jeho argumentácia týkajúca sa neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky v nadväznosti na údajné vady v prílohe č. 1 k tejto zmluve nie je dôvodná v rovine možného privedenia iného rozhodnutia v prejednávanej veci, než k akému dospel súd prvej inštancie. Predmetná zmluva o postúpení pohľadávky spĺňa všetky náležitosti zrozumiteľného a určitého právneho úkonu oprávňujúceho postupníka požadovať plnenia vyplývajúce z tejto zmluvy, odhladnuc od okolností, že v zmysle ustálenej súdnej praxe žalovaný ako dlžník má v zásade plniť už na základe oznámenia o postúpení pohľadávky bez toho, aby sa mal domáhať predloženia zmluvy o postúpení pohľadávky.

46. Okolnosť, kedy sa žalovaný dozvedel o postúpení pohľadávky, teda kedy bolo upovedomenie o postúpení pohľadávky doručované žalovanému, alebo kedy si žalovaný zásielku s týmto oznámením reálne prevzal, nie je právne významná, nakoľko neuhradenie pohľadávok pretrvávalo a v závislosti od toho je správne ustálená aj výška úrokov z omeškania.

47. Správne preto postupoval súd prvej inštancie pokiaľ žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy výške 419,19 eur, vrátane paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur v zmysle § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. a § 2 tohto vládneho nariadenia. So zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne výstižné dôvody uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

48. Odvolací súd preskúmal všetky odvolacie námietky žalobcu a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaní dôkazov a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne poúdlil. Prijaté závery vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejme akými úvahami sa riadil. V odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľne a podrobne (§ 220 ods. 2 až 4 CSP) opísal skutkový a právny základ rozhodnutia a rozhodnutie plne rešpektuje základne právo účastníkov na spravodlivý súdny proces (pozri III. ÚS 115/2003). V tomto smere bola potom odvolacia námietka žalobcu nedôvodná.

49. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Súčasne sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre strany známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ani v odvolacom konaní neboli žalobcom tvrdené ani preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci.

50. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 potvrdil.

51. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému proti žalobcovi a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

52. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

53. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).